

Flygaard (DR):

Vi kan støtte det foreliggende lovforslag, da det forekommer at være rent teknisk betinget. Men jeg vil i øvrigt gerne give tilslutning til de synspunkter, man fremførte fra socialistisk folkepartis side.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om vurdering af landets faste ejendomme. (Grundværdiansættelse for parcel- og rækkehusejendomme m. v., der tilhører almennyttige boligforeninger).

(Lovforslag nr. L 139. Fremsat 28/1 81).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Kaj Poulsen (S):**

Et hævdundet princip i reglerne for vurdering af landets grundværdier har været, at uanset hvad grunden bliver brugt til, skal den vurderes ud fra en teoretisk forestilling om, hvad den kunne have været brugt til. Disse regler har været gældende i mange år, uden at det vil sige, at reglerne har været rimelige og har virket retfærdigt.

Realiteten har været den, at sammenligner man grundskyldbelastningen for forskellige boligformer, kommer man til et overordentlig urimeligt resultat. Det er ikke alene på grund af vurderingsreglerne, det har ligeledes en sammenhæng med ejerboligens fradragsret for betalt grundskyld, mens de almennyttige boligbeboere skal betale grundskyld

den fuldt ud, således at bruttobelastningen altså for dem også bliver nettobelastningen.

Forskellen i grundskyldbelastningen fra de billigste til de dyreste boliger er et minus for folk, der bor i almennyttigt udlejningsbyggeri, samt beboere i private andelsboliger, der er udlagt som tæt-lavt byggeri, på ca. 1.300 pct. Vi kan tage to direkte sammenlignelige boliger i samme byområde. For et privat rækkehus på 108 m² vil grundskylden i 1980 belaste et sådant hus med netto 1.551 kr. I det almennyttige gårdhus på 108 m² vil belastningen være på 5.178 kr. Altså en forskydning på godt og vel 300 pct. Disse tal forudsætter naturligvis en kommune med en høj grundskyldbeskatning, men tallenes forhold forskydes naturligvis ikke indbyrdes, selv om grundskyldbeskatningen er lavere. Derfor vil argumenterne om, at kommunerne blot kan nedsætte grundskyldprocenten eller -promillen, ikke ændre på tingenes tilstand og fjerne urimelighederne.

Regeringen foreslår med det her fremsatte forslag om ændring af vurderingsloven, at almennyttige boliger og andelsboliger vurderes ens, hvad enten de ligger spredt ud over arealet eller de er stablet oven på hinanden. Det finder vi rimeligt, og vi kan tilslutte os det.

Et sidste argument for denne ændring af loven er, at de byggerier, der her er tale om, er byggerier, som ikke på nogen måde indgår i den almindelige handel med ejendomme. Dette er forbudt ifølge anden lovgivning og kan kun undtagelsesvis ske. Derfor er de værdier, der her er tale om, ansat ud fra en ubestemmelig teoretisk opfattelse. Ingen ved, hvad disse grunde er værd, fordi de aldrig har været omsat i handelen.

Vi finder, det er nødvendigt, at reglerne på dette område laves om. Vi vil fra socialdemokratiets side være åbne over for forhandlinger, således at vi kan få fjernet disse urimeligheder, men vi håber på, at det kan komme til at ligge så tæt på ministerens forslag som muligt.

Ivar Hansen (V):

Jeg vil ikke ligefrem sige, at det lovforslag, vi her skal behandle, pynter på regeringens lovkatolog for denne folketingssamling, men jeg forstår også, at det er et forslag, der er kommet til på et lidt sent tidspunkt. Vi øn-

[Ivar Hansen]

sker fra venstres side dette forslag en alt andet end let gang gennem folketinget.

Efter vores opfattelse vil det forslags gennemførelse lægge op til en klar forskelsbehandling. Det er fuldstændig rigtigt, som det er nævnt i bemærkningerne, at nu foregår vurderingen efter ensartede regler i forhold til beliggenhed, beskaffenhed og muligheder i øvrigt. Derfor er det ganske naturligt, at klyngehuse og rækkehuse og parcelhuse, som måtte ejes af sociale boligselskaber, vurderes efter samme retningslinjer som bebyggelser ejet af private.

Nu ønsker man altså, at disse boligkategorier, når de er ejet af sociale boligselskaber, fremtidig skal vurderes, som om det var etageejendomme. Hermed indfører man en klar forskelsbehandling i vurderingen af i princippet ensartet bebyggelse. Man indfører en kunstig ordning – man kan sige ud over de kunstige ordninger, vi i øvrigt har i vores vurderingslovgivning. Jeg tænker her på den debat, folketinget har ført om indførelse af kontantvurdering eller ikke-kontantvurdering.

Den skat, som de sociale boligselskaber vil spare efter lovforslaget, 60 mill. kr., kan man uden videre regne sig frem til vil være en beskatning, der så vil blive overført til andre ejendoms kategorier.

Jeg kan ikke undlade den bemærkning, at kan man gennemføre et sådant forslag her 5 minutter i 12, før de endelige vurderinger skal foregå, kan man virkelig nå at udsende meddelelse herom til vurderingsmyndighederne, ja, så er det for mig ganske klart, at man selvfølgelig også, hvis man havde været indstillet på det lidt før, kunne have gennemført den kontantvurdering af landets faste ejendomme, som vi fra venstre og i øvrigt også fra konservativ side har ønsket.

Jeg vil godt sige til socialdemokratiets ordfører, hr. Kaj Poulsen, at de tal, der blev nævnt, forudsætter ganske rigtigt en høj grundskyldpromille i de kommuner, der er tale om. Det er givet, at der er kommuner, der er så ufornuftige at holde en meget høj grundskyldpromille, men det er i og for sig en sag for sig, som de enkelte kommuner selv afgør.

Man kan stille det spørgsmål, hvorfor andelsboligerne i og for sig skal med. Her indfører man jo en ny forskelsbehandling mellem andelsboligerne og de privatejede. Jeg

vil gerne sige til regeringen og til socialdemokratiet, at vi opfatter dette lovforslag som en art kunstigt åndedræt til nogle sociale boligselskaber, som vi har erfaring for med jævne mellemrum er i økonomiske vanskeligheder. Hvis man fra regeringens side har et ønske om at komme de sociale boligselskaber økonomisk til hjælp, bør det ikke ske på denne kunstige, indirekte facon. Så lad os få et forslag i folketinget, som klart siger: vi vil gerne give de sociale boligselskaber nogle flere økonomiske midler.

Keld Andersen (KF):

Dette lovforslag tager helt klart sigte på at komme en ganske bestemt gruppe mennesker til undsætning i en ganske konkret sag. En lex Albertslund kunne man i virkeligheden kalde det. Det er som bekendt ikke første gang, vi her i folketinget behandler lovforslag, der er udtryk for en særbehandling af det byggeri, hvis problemer dette lovforslag udspringer af.

Ingen kan naturligvis benægte, at der kan opstå problemer, for så vidt angår de gældende vurderingsregler for de almennyttige boligselskabers såkaldt lave bebyggelser, men vurderingerne og ikke mindst den kommende 17. alm. vurdering skaber så sandelig også problemer i form af højere ejendomsskatter for en lang række husejere mange andre steder i landet. Ikke desto mindre afviste regeringen og socialdemokratiet blankt de forslag, der for 8–14 dage siden var til behandling her i salen, og som havde til hensigt at skabe et mere sikkert grundlag for de kommende offentlige vurderinger. Men jeg forstår, at man betragter forholdene helt anderledes, når der er tale om et almennyttigt boligselskab – og endda i et område, hvor en socialdemokratisk minister er valgt.

Efter de gældende regler skal grundværdiansættelsen ske ud fra grundens værdi i ubebygget stand under hensyn til beskaffenhed og beliggenhed og til en i økonomisk henseende god anvendelse. Det vil sige, at der ikke skal tages hensyn til ejerforhold og faktisk anvendelse af grunden. Det synes vi i den konservative folketingsgruppe er et rigtigt grundlag, som vi ikke ønsker at medvirke til at ændre på, og som vi mener må være ens for alle.

Det er klart, at problemerne omkring ejendomsskatternes størrelse er særlig store i

[Keld Andersen]

kommuner med ekstremt høje grundskyldpromiller, men det gælder jo for alle og løses i virkeligheden bedst ved at nedsætte ejendomsbeskatningen i disse kommuner. Her kan jeg forstå, at jeg altså ikke er enig med den socialdemokratiske ordfører, men det er der ikke noget at gøre ved.

Det forslag, som ministeren her fremkommer med, vil i virkeligheden betyde, at de borgere, som i de pågældende kommuner ikke bor i de berørte boligselskaber, vil blive pålignet en yderligere beskatning, når kommunen skal have dækket den ekstraudgift ind, som dette lovforslags vedtagelse vil betyde. Vi kan derfor i den konservative folketingsgruppe ikke støtte dette forslag.

Dohrmann (FP):

Korruption er jo et meget stærkt ord at bruge, og det skal jeg også afholde mig fra, men jeg mener blot, at det snerper derhen ad. Vi ser f.eks. hver eneste gang, der er valgkamp, hvordan de almennyttige selskaber støtter socialdemokratiet, enten på den ene eller den anden måde, og det er klart, at de bidrag, der kommer ind på den måde, skal man have igen med den anden hånd.

Vi kan under ingen omstændigheder være med til at støtte et forslag, som så åbenbart forskelsbehandler folk. Vi synes faktisk, det er helt utilstedeligt, at et parti, en minister, vil komme og fremsætte et sådant lovforslag, som ganske klart giver udtryk for, at nu skal man til at forskelsbehandle folk. Bor de i almennyttige selskaber eller i en andelsboligforening, så er det én takst, og hvis det er private eller andre selskaber, så er det en anden takst. Det er forkasteligt.

Kalnæs (SF):

Jeg synes egentlig, det er lige stærkt nok, at de borgerlige ordførere, der har været heroppe, står og taler om, at man skal give lige vilkår for borgere i samme kommune med hensyn til ejendomsskatten, når det faktisk er sådan, at folk, der bor i almennyttigt lavt byggeri, bliver belastet 3-4 gange så hårdt af ejendomsskatten som folk, der bor i en ejerbolig, der er fuldstændig tilsvarende og ligger lige ved siden af. Det, der er nu, er i hvert fald forskelsbehandling, så det kan klodse noget. Derfor synes jeg nok, at den anden fremstilling er helt i skoven.

Det hænger først og fremmest sammen med, at der er fradragsret for ejendomsskatter, når det drejer sig om ejerboliger. Vi har i efteråret fremsat forslag om, at den skulle ophæves. Det ville selvfølgelig give en ligestilling på det punkt.

Ud over denne urimelighed er der en anden urimelighed. Den går på, at når man vurderer grunde til almennyttigt etagebyggeri og grunde til almennyttigt tæt-lavt byggeri, vurderer man dem forskelligt. Man kan tage to grunde, som hver er på 10.000 m² f.eks. Her vurderer man den ene som én stor fælles grund, hvis der er et etagebyggeri på den. Den anden store fælles grund vurderer man egentlig, som om den var udmatrikuleret i små grunde, der kunne sælges. Det forekommer helt urimeligt, når man vurderer den, som om det var ejerboliger, der ligger på den ene grund. Der er jo til ejerboliger knyttet mange fordele – skattefordele, mulighed for værdistigning og altså mulighed for at fratække ejendomsskatter samt mulighed for skattefri gevinst ved salg – og alle disse ting gør, at de handelspriser, som man ser i forbindelse med handel af enfamiliehuse, er høje. Disse fordele er med til at gøre dem høje i hvert fald.

Når det drejer sig om almennyttigt byggeri tæt-lavt, er der ikke noget af det, der gælder. Tværtimod er det ikke enkelte, udmatrikulerede ejerboliger, men ét stort fælles byggeri; de kan ikke sælges, de kan ikke på nogen måde sidestilles med enkelte ejerboliger, men derimod med almennyttigt etagebyggeri. Derfor synes jeg egentlig, at den praksis, man anvender til vurdering i øjeblikket, er i strid med loven. Vi er fra SFs side helt indstillet på, at denne urimelighed må rettes på. Vi vil gøre, hvad vi kan, for at få den rettet op på den ene eller den anden måde.

Vi synes, hensigten med det forslag, der er lagt frem, egentlig er god, men vi synes også, at lovforslaget er dårligt. Det siger, at tæt-lavt byggeri skal vurderes som etagebyggeri, og det står altså i lovforslaget. Man tænker jo, når man læser det første gang: så må jeg finde det sted i loven, hvor der står noget om, hvordan man skal vurdere etagebyggeri. Men det står der ikke noget om i loven. Man må gå hen i en vejledning og finde ud af, hvordan det skal vurderes. Vi har altså her efter forslaget en lovparagraf, der henviser til en vejledning. Jeg synes, det burde være om-

[Kølnæs]

vendt, at vejledningen henviste til lovparagraffen i stedet for. Det er den ene ting.

Den anden ting er, at der er en modstrid mellem lovteksten og bemærkningerne til lovforslaget. For efter lovteksten er det faktisk sådan, at man skal vurdere grunden, som om der var bygget etagebyggeri på den, og efter bemærkningerne skal man vurdere den således, at der bliver samme grundværdi pr. m² boligareal. De to ting er ens under forudsætning af, at bebyggelsesprocenten er ens, men ellers er de ikke ens. Og hvad er så meningen?

Vi synes, at man skal få rettet dette. Der kan ikke være nogen tvivl om, at vi må have ændret det. Vi synes egentlig, at det burde ske ved en ændring af den administrative praksis, men det væsentlige for os er, at vi får lavet ændringen, og vi vil altså medvirke til, at dette sker på den ene eller den anden måde.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Da vores ordfører, fru Aase Olesen, ikke kan være til stede, skal jeg på den radikale folketingsgruppes vegne sige følgende:

Vi erkender fuldt ud, at der foreligger et problem her, en forskelsbehandling af tæt-lavt udlejningsbyggeri og parcelhusejendomme. Men vi ønsker ikke at støtte det forslag, som regeringen har fremsat her. Man ophæver forskellen ved at indføre en ny forskel. Man griber ind i vurderingsprincipperne og indfører en forskelsbehandling i vurderingen, som ikke er rimelig. Derfor kan vi ikke støtte forslaget.

Det er imidlertid rigtigt, at der er tale om forskelsbehandling af udlejningsbyggeriet, der er bygget som f.eks. rækkehuse. Når vi har erkendt, at der er denne forskelsbehandling, må vi prøve på at finde en vej, sådan at vi kan hjælpe dette tæt-lave udlejningsbyggeri. Det er vi parat til.

Når vi leder efter en løsning, må vi gøre os klart, at grunden til, at der er den forskelsbehandling, er, at grundskatterne er fradragsberettigede for parcelhusene, mens de ikke er fradragsberettiget for tæt-lavt udlejningsbyggeri. Det er dér, vi skal starte; det er dér, vi skal lede efter løsningen. Jeg skal gerne i udvalget skitsere mulige løsninger.

Bollmann (CD):

Det foreliggende lovforslag indebærer, at der sker en nedsættelse af vurderingen for parcel- og rækkehuse, der tilhører almennyttige boligselskaber og andelsboligforeninger – og dermed også en nedsættelse af beskattningen.

Hertil vil jeg først gerne sige, at CD opfatter det som noget positivt, når regeringen nu erkender, hvor stor en belastning grundskatterne egentlig er. Det har vi fra CDs side forsøgt at gøre opmærksom på i mange år uden at vinde særlig gehør i socialdemokratiet.

Dernæst vil jeg godt sige, at CD gerne tager del i en generel diskussion om nedsættelse af grundskatterne. Jeg vil gerne henvise til, at der foregår en løbende debat om 17. alm. vurdering og virkningerne heraf. Jeg synes, det ville være fornuftigt og rimeligt at se tingene i sammenhæng, herunder også se på kontantvurderingsprincippet, som skatteministeren har stillet sig ret positiv over for tidligere.

Det er jo ikke tilfældigt, at spørgsmålet er rejst fra områder, hvor man har brugt eller snarere misbrugt retten til selv at fastsætte grundskyldpromillen. Selv om der kan være problemer for de nævnte ejendomme, så er der ikke noget, der haster. Vi har et økonomisk forlig for 1981, og forslaget her har i hvert tilfælde ikke noget med det forlig at gøre.

Der er som sagt heller ingen afklaring endnu vedrørende 17. alm. vurdering, som under alle omstændigheder må medføre et lovinitiativ med hensyn til nedsættelse af amtsgrundskyldpromillen.

Som forslaget her foreligger, kan vi ikke give tilslutning, for det betyder blot, at alle andre hus- og grundejere vil komme til at betale ekstra, hvis kommunerne skal have det samme i kassen. Men som sagt, hvis forslaget er udtryk for, at man i regeringspartiet nu vil se på en mere omfattende lempelse af grundskatterne, så er vi naturligvis til at tale med.

Wilhjelm (VS):

Det er ganske enkelt nødvendigt at få gjort noget ved de ret forrygende virkninger, som vi til fulde har fået dokumenteret både i boligudvalget og i skatteudvalget i de seneste måneder at de hidtidige regler vil få på tæt-lavt almennyttigt byggeri. Derfor er VS parat til at støtte skatteministerens forslag.

[Wilhelm]

Men jeg vil godt – som andre også har været inde på – sige, at det problem var aldrig opstået, i hvert tilfælde ikke i det omfang, hvis man ikke havde haft den forskelsbehandling, der ligger i kraft af fradragsretten for grundskatter. Det var aldrig blevet tilladt i det omfang, havde det været gældende for hele ejerboligområdet, at byrden havde fået et omfang svarende til byrden på de tæt-lave atriumrækkehuse osv. i den almennyttige sektor, hvor man ikke har fradragsmuligheder. Der har vi den tilgrundliggende forskelsbehandling.

Jeg er sådan set enig med hr. Bernhard Baunsgaard i, at det, man gør her, ikke ophæver forskelsbehandlingen. Man forsøger at neutralisere den ene forskelsbehandling ved at lave én til. Alligevel er det vel ikke helt rigtigt, når hr. Bernhard Baunsgaard siger, at det griber ind i vurderingsprincippet. Man har i forvejen grebet temmelig vilkårligt ind i vurderingsprincippet, når man om fællesgrunde for mange huse har udviklet den praksis, at de skal vurderes, som om de kunne handles enkeltvis – og med byggeret, for nu at bruge det moderne begreb. Det er jo det, man har gjort, til trods for at de i virkeligheden ikke er i den sektor, hvor de er udmatrikuleret, og hvor de kan handles enkeltvis. Så det gamle princip, hr. Bernhard Baunsgaard forsvarede, skal kun forsvares, fordi det har hævd. Det er ikke, fordi det gør mindre indgreb i et vurderingsprincip, eller fordi det er rimeligere eller noget i den retning. Det er en vilkårlig praksis, som er meget skæv, som er meget forskelsbehandlende, der dér har udviklet sig. Jeg kan ikke se, at ændringen her bryder mere med et logisk vurderingsprincip end det, man hidtil har accepteret.

Vi er selvfølgelig parat til at diskutere andre mulige løsninger også, og det ser jo ud til at kunne blive nødvendigt. I den forbindelse vil jeg godt allerede nu sætte spørgsmålstejn ved, om den sidste del af formuleringen med parcelhuse osv., der tilhører andelsboligforeninger, nu også er vandtæt. Vi ved jo, at så snart der åbner sig en eller anden mulighed for at lave fiduser, så er der opfindsomme folk, der i stor stil sætter det i værk, og før man ser sig om, er der præcedens, og så er der ikke rigtig noget at gøre ved det. Er det virkelig vandtæt, at man kan lave den regel, uden at hidtidig private parcelhusområder

lige pludselig bringer sig til at opfylde nogle andelsboligforeningskrav? Tror man, at f.eks. de kapitalvindingsbestemmelser, de salgsbestemmelser osv., der gælder i andelsboligsektoren efter den lov, der kom – nu husker jeg ikke præcis hvornår, men for et par år siden – er tilstrækkelig prohibitive til, at man ikke ville tage en sådan skattefidus, hvis den virkelig bliver mærkbar i årenes løb? Jeg synes, det er en af de ting, vi skal se at få undersøgt i forbindelse med de nødvendige drøftelser, der ser ud til at komme.

Flygaard (DR):

Retsforbundet kan ikke medvirke til at gennemføre det foreliggende lovforslag. Vi synes, det bryder med vurderingslovens generelle principper. Efter de bemærkninger, der er faldet her i dag, synes det eneste, der kan være sikkerhed for, hvad angår flertal, at være en afskaffelse af fradragsretten. Den er hjemme, hvis regeringen tør tage den.

Ministeren for skatter og afgifter (Mogens Lykketoft):

Jeg må konstatere, at der i hvert fald ikke er registreret et flertal i folketinget for dette lovforslags gennemførelse i uændret form. I den forbindelse vil jeg da sige, at det, der er afgørende for regeringen, er, at den ligestilling, som også fra borgerlig side i salen er blevet prist som et meget vigtigt princip, også reelt kommer til at indtræde, på den måde at mennesker, der råder over en given boligstørrelse af en bestemt art, får nogenlunde den samme virkning af en given ejendomsskat, uanset om den bolig, de bor i, er ejet eller lejet.

I den forbindelse skal jeg ikke give mig til at udvikle forskellige alternative modeller, men jeg forstod på hr. Bernhard Baunsgaards indlæg, at han måske havde nogle i ærmet, og det er en diskussion, som interesserer mig overmåde meget. Jeg mener, at det er presserende nødvendigt, at vi finder en løsning. Det er ikke afgørende, regeringen har ikke prestige forbundet med, at det skal være nøjagtig på denne måde, men det, der er vigtigt, er, at vi får løst problemet med ejendomsskatternes alt for hårde gennemslag for det tæt-lave udlejningsbyggeri i sociale boligselskaber og andelsboligforeninger.

[Ministeren for skatter og afgifter]

Med disse bemærkninger vil jeg udtrykke håbet om, at det igennem udvalgsarbejdet skal lykkes at finde sådanne løsninger.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Arentoft):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af:

Forslag til lov om boligydelse til unge under uddannelse.

[Af Kalnæs (SF) m. fl.]

(Lovforslag nr. L 159. Fremsat 30/1 81).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Boligministeren (Erling Olsen):

Der er ingen tvivl om, at de uddannelsessøgende for øjeblikket har stigende boligproblemer. Når nybyggeriet falder, bliver bevægeligheden på boligmarkedet mindre, færre flytter fra ældre, billige lejligheder, og det betyder igen, at de uddannelsessøgende, der må flytte ind til uddannelsesstederne, tvinges ud i stadig dyrere og dyrere boliger. Derfor ville det da være rart, om man havde økonomisk mulighed for at hjælpe dem.

Der er en række tekniske indvendinger imod et lovforslag som det foreliggende. Det må der næsten naturnødvendigt være, når det udarbejdes af mennesker, der ikke har det store tekniske hjælpeapparat til rådighed, så det skal jeg ikke hænge mig i. Jeg vil sige, at på længere sigt var tanker i den retning, som forslagsstillerne er inde på, nok værd at overveje, men for øjeblikket må vi konstatere, at vi ikke har statsfinansielle muligheder for at løse problemerne, således som foreslået af hr. Kalnæs.

Derfor kan vi altså desværre ikke gå ind for lovforslaget.

Winnie Møller (S):

Jeg skal på socialdemokratiets vegne ikke gøre mange bemærkninger til det af SF fremsatte lovforslag. Jeg finder, at SF med dette forslag blander nogle ting sammen på en ret uhensigtsmæssig måde.

Loven om boligydelse til pensionister blev i sin tid gennemført som en del af første etape af pensionsreformen, og pengene hertil blev som bekendt også taget af den sociale pensionsfond. Boligydelser er efter min mening derfor en foranstaltning, som alene bør forbeholdes pensionisterne. Hvis vi nu begynder at udstrække boligydelsen til også at omfatte studerende, er der en række andre lavindkomstgrupper, der med lige så god grund burde inddrages under boligydelsen i stedet for som nu at være berettiget til bolig-sikring.

Men når dette er sagt, skal jeg erkende, at der ikke kan være tvivl om, at de studerendes boligsituation og deres økonomiske situation som helhed er meget, meget vanskelig, og jeg kan kun dele boligministerens betragtninger om, at man eventuelt på et senere tidspunkt har håb om at løse disse meget alvorlige problemer, som økonomien lige for øjeblikket forhindrer os i at løse.

På baggrund af dette kan jeg sige fra socialdemokratiets side, at vi ikke kan medvirke til gennemførelsen af dette lovforslag.

Anders Poulsen (V):

Da mit partis ordfører, hr. Fogh Rasmussen, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne sige, at venstre ikke kan støtte dette lovforslag.

For det første synes vi, det er en meget dyr måde at løse de uddannelsessøgendes boligøkonomiske problemer på. De 700 mill. kr., som forslagsstillerne selv anfører, er klart i underkanten. For det andet mener vi, at de uddannelsessøgendes boligøkonomi bør ses i en større sammenhæng med bl. a. uddannelsesstøtten og ikke løses særskilt ved den foreslåede boligydelse. For det tredje er vi betænkelige ved den foreslåede konstruktion. Reglerne kan indebære, at boligydelsen blot overvælttes i huslejerne, således at huslejeniveauet for ungdomsboliger generelt hæves,